

TRGOVAČKI SUD U OSIJEKU
STALNA SLUŽBA U SLAVONSKOM BRODU
Trg pobjede 13
Slavonski Brod

P-94/2021

Pravna stvar – parnični postupak

Tužitelj: ŽELJKO ĐIDO, OIB: 11370686789, Slav. Brod, Požeška 124, po punomoćniku Mati Šimunoviću, odvjetniku u OD Šimunović&Bošnjak Milić d.o.o. Slav. Brod, Trg pobjede 16/I

Tuženik: BROT NA SAVI kreditna unija u stečaju, OIB: 43254613447, Slavonski Brod, Ivana pl. Zajca 21 zastupana po stečajnom upravitelju dr. sc. Ivo Mijoč, OIB:15425129018, Andrije Hebranga 73, 31 000 Osijek

radi utvrđenja prava vlasništva i uknjižbe

V. P. S. 10.000,00 kn

ODGOVOR TUŽENIKA
na tužbu Željka Đide od 29. ožujka 2021. godine

imenovan za stečajnog upravitelja
Rješenjem Trgovačkog suda u Osijeku 7 St-892/2016,
Stalna služba u Slavonskom Brodu
od 20. rujna 2016. godine

u dovoljnom broju primjeraka putem e-komunikacije

Stečajni upravitelj je zaprimio poziv ovopredmetnog suda te se očituje kako slijedi:

I/ Rješenjem Trgovačkog suda u Osijeku, Stalna služba u Slavonskom Brodu broj 7 St-892/2016 dana 20. rujna 2016. godine otvoren je stečajni postupak nad društvom Brod na Savi kreditna unija „u likvidaciji“, Slavonski Brod, Ivana pl. Zajca 21, MBS: 05001282, OIB: 43254613447 kod sutkinje Mirne Vujčić.

Dokaz: - Uvid u Rješenje Trgovačkog suda u Osijeku, Stalna služba u Slavonskom Brodu 7 St-892/2016 od 20. 9. 2016. godine.

II/ Tuženik se, opreza radi, protivi tužbi i tužbenom zahtjevu. Uvidom u zemljišnoknjižni izvadak k. o. Brodski Varoš, zk. ul. 2427, kč. br. 507/2 i 507/4 u naravi voćnjak kod kuće u selu površine 329 čhv i vrt kod kuće u selu površine 276 čhv nedvojbeno proizlazi da je kao vlasnik upisana Štedno-kreditna zadruga Brod iz Slavenskog Broda čiji je pravni sljednik stečajni dužnik. Iz načela povjerenja u javne knjige proizlazi da opisana nekretnina čini stečajnu masu pa je upisana zabilježba otvaranja stečajnog postupka.

Dokaz: - Uvid u zk. izvadak k. o. Brodski Varoš, zk. ul. 2427

III/ Činjenično stanje u ovom parničnom postupku je sljedeće, a na osnovi izvršene analize dostavljene dokumentacije:

- da su tuženik i tužitelj sklopili Ugovor o kreditu sa sporazumom radi osiguranja novčane tražbine prijenosom vlasništva te je na osnovi tih akata izvršen fiducijarni prijenos vlasništva na ŠKZ uz zabilježbu da je prijenos izvršen radi osiguranja tražbine (vidjeti rješenje zemljišnoknjižnog suda Z-3848/97 od 4. kolovoza 1997. godine),
- kako tužitelj o dospelju nije podmirio dug, tuženik se dana 26. 11. 1998. godine obratio javnom bilježniku koji je postupio sukladno odredbi čl. 277. OZ-a te pozvao dužnika da se očituje u pogledu određivanja najniže cijene i dr. uz upozorenje da će ukoliko se dužnik ogluši fiducijarnom vlasniku izdati potvrda o punopravnom vlasništvu nekretnina (vidjeti točku 6. Zapisnika o priopćenju izjave),
- kako se dužnik oglušio na poziv javnog bilježnika, javni bilježnik je izdao potvrdu u smislu čl. 274. OZ-a te se na osnovi te potvrde brisala zabilježba o fiducijarnom prijenosu pa je tuženik postao punopravni vlasnik,
- ovršni postupak koji je tuženik dana 15. 12. 1998. godine pokrenuo protiv Željka Đide nije bio pokrenut radi prisilnog ostvarenja novčane tražbine (naplata duga), već je pokrenut radi prisilnog ostvarenja nenovčane tražbine (ispražnjenja i predaje nekretnine u posjed – Ovr-3991/98), dakle tuženik kao ovrhovoditelj i vlasnik je sudskim putem tražio predaju u posjed,
- ne ulazeći u pravnu narav samog ugovora, čisto pravno gledajući, radi se o nekretnini koja je vlasništvo tuženika i koja je dio stečajne mase pa je tužitelj trebao u stečaju prijaviti tražbinu s osnova stjecanja bez osnove jer se smatra da je prijenosom vlasništva dug podmiren,
- opisanim načinom tuženik je stekao i vlasništvo nekretnine i novčana sredstva po tom Ugovoru.

*Dokaz: - Rješenje zemljišnoknjižnog suda Z-3848/97 od 4. kolovoza 1997. godine,
- Zapisnik o priopćenju izjave broj Ou-1545/98 od 27. studeni 1998. godine.*

IV/ Premda je u točki 3. Ugovora o kupoprodaji nekretnine od 11. 2. 2009. godine navedeno da je prodavatelju od strane kupca u cijelosti uplaćena kupoprodajna cijena, stečajni upravitelj je na osnovi pregleda poslovne dokumentacije tuženika utvrdio kako tužitelj svoju ugovornu obvezu s osnova isplate cijene nije ispunio pa se obveza ima smatrati neizmirenom. Podmirivanje iznosa u gotovini bez pravovaljanog dokaza se ne može smatrati podmirivanjem nastale obveze s aspekta platne i pravne sigurnosti iako je sporazumnom nagodbom određeno

plaćanje obveze putem žiroračuna. S time u vezi, pregledani su izvodi sa žiroračuna tuženika u periodu od 1. 1. 2009. godine do 28. 2. 2009. godine i niti jedna uplata se nije mogla povezati s uplatom koja bi se odnosila na uplatu tužitelja.

Iz sadržaja Ugovora o cesiji od 16. 10. 2007. godine proizlazi da je tuženiku kao cesionaru cesijom namiren samo dio potraživanja koji je isti imao prema cedentu ovdje tužitelju, a koje potraživanje je proizašlo iz sporazumne nagodbe od 27. 6. 2005. godine i Ugovora o kreditu sa sporazumom radi osiguranja novčane tražbine prijenosom vlasništva na nekretnine br. 10/3438.

Prema članku 4. Ugovora o cesiji, ukoliko cesus ne podmiri obvezu iz članka 3. (30 dana od potpisa uz 15 dodatnih dana – najduže do 45 dana, odnosno najkasnije do 1. 12. 2007. godine) ugovor se smatra nevažećim. Iz priloženog izvoda sa žiroračuna broj 250 od 11. 12. 2007. godine podmiren je iznos od 40.000,00 kn. Sukladno tome, dug cedenta prema cesionaru je ostao neizmiren u iznosu 60.000,00 kn (100.000,00 kn ustupljenih cesijom umanjeno za 40.000,00 kn plaćenih od strane cesusa). Budući da cesus (i) nije izvršio obvezu sukladno čl. 4. Ugovora o cesiji, a uz to (ii) izvršio je djelomično u zakašnjelom roku cedent je de facto (iii) ostao dužan cesionaru za iznos od 60.000,00 kn. Naime, Ugovorom o cesiji nije predviđena mogućnost djelomičnih uplata niti kombinacija načina uplata ili djelomičnog priznavanja uplaćenih iznosa pa cedent – sada tužitelj – krivo tumači pojedine odredbe Ugovora o cesiji.

Iz opisanih činjenica proizlazi sljedeće:

- da se u slučaju Ugovora o cesiji od 16. 10. 2007. godine radilo o cesiji umjesto ispunjenja, gdje je cedent uvijek cesionarov dužnik, pa se takav ugovor i zaključuje upravo iz razloga namirenja cesionarovog potraživanja prema cedentu,
- da je tom cesijom dio potraživanja koje je Željko Đido (cedent) imao prema Mirku Miliću (cesus) ustupljen ŠZK Brod na Savi (cesionar) čime se smatra podmiren dio dugovanja Željka Đide prema ŠZK-u Brod na Savi, a sa osnove sporazuma o nagodbi od 27. 6. 2005. godine i Ugovora o kreditu sa sporazumom radi osiguranja novčane tražbine prijenosom vlasništva na nekretnini u iznosu od 40.000,00 kn,
- da je u čl. 3. Ugovora o kupoprodaji nekretnine od 11. 2. 2009. godine suglasno utvrđeno da je kupoprodajna cijena uplaćena u cijelosti, što je prodavatelj ŠKD Brod na Savi potvrdio potpisom predmetnog Ugovora, a što tužitelj ne može dokazati, a iz dokumentacije tuženika egzistira nepodmirena obveza te
- da je ugovor prijavljen Poreznoj upravi te je kupcu razrezan porez na promet nekretnina koji nikada nije podmiren niti navedeno predstavlja dokaz da je iznos po kupoprodajnom ugovoru podmiren u cijelosti.

*Dokaz: - Ugovor o cesiji od 16. 10. 2007. godine (stranice 1-2),
- Izvod sa žiroračuna broj 4124003-1170002486 broj 250 od 11. 12. 2007. godine
- Ugovor o kreditu sa sporazumom radi osiguranja novčane tražbine prijenosom vlasništva na nekretnine broj 10/3438 od 30. 7. 1997. godine (stranice 1-3)
- Kupoprodajni ugovor od 11. 2. 2009. godine – u spisu.*

V/ Nadalje, sporan je i potpis tužitelja, u smislu vjerodostojnosti, na Ugovoru o kreditu broj 10/3438 od 30. 7. 1997. godine, kupoprodajnom ugovoru od 11. 2. 2009. godine i priloženom

punomoći broj P-94/2021-1-1. S time u vezi, provjeren je popis birača na stranici Središnji državni portal, Ministarstva pravosuđa dana 14. svibnja 2021. godine u kojemu tužitelj nije evidentiran budući da ili nema osobnu iskaznicu, ili je istekla, ili nevažeća ili je u inozemstvu.

Dokaz: - Uvid u Središnji državni portal, Ministarstva pravosuđa putem <https://biraci.gov.hr/RegistarBiraca/>

VI/ S obzirom na sve prethodno navedeno, iz razloga što tužitelj nije ispunio svoju ugovornu obvezu preuzetu Ugovorom o kupoprodaji nekretnine od 11. 2. 2009. godine te iz ostalih utvrđenih i odlučnih činjenica, tuženik predlaže naslovnom sudu u cijelosti odbiti tužbu i tužbeni zahtjev te obvezati tužitelja da snosi troškove ovog postupka budući je tužitelj sam svojom nemarnošću prouzročio ovaj parnični postupak.

U Osijeku, 14. 5. 2021. godine

Tuženik Brod na Savi kreditna unija u stečaju
zastupan po stečajnom upravitelju

dr. sc. Ivo Mijoč